

ПОСЛѢДНІТЬ ДНИ НА ПОМПЕЯ

КНИЖКА ВЪ

ГЛАВА I.

Срещата на двама Благородны.

— Добъръ день Диомеде. Да не вечеряшъ тѣзи вечеръ у Главка? Попыта единъ младъ и късь момъкъ наметнхъ съ една набрана и женствена тога, която показваше че е отъ благородныхъ еще и отъ самодовольныхъ.

— Не, пріятелю Клодіе, не съмъ призованъ, отговори Диомедъ, мжжъ отъ среденъ възраст и прилично облеченъ. Тако ми Полидевка, туй е нещастіе, защото, казватъ, че неговитъ пирове сж отъ най-славныхъ въ Помпея.

— Не сж за презиране, ако и да не са поднася виното, по мое мнѣніе, толкосъ изобилно. Мыслижъ че въ неговитъ жили не тече стара Гръцка кръвь, като са препира че ако піе вечеръ, става сутринъ съ умъ тежкъ и омаляшъ.

— Но причината на едно таквози въздржаніе може да е друга, пое приказската навъсено Диомедъ. Вѣрвамъ че той не е толкосъ богатъ колкото иска да са покаже, или колкото го показватъ тицеславіето и каприцинтъ му, и интересува са да запази повече бжчевитъ си отъ колкото ума си.

— Че за туй повече трѣба да му ходимы на вечерытъ до като има пары. За догодина, Диомеде, ще трѣба да намѣримвъ друго нѣкого Главка.

— Чувамъ че е пріятель на играта.

— На сѣко наслажденіе е той пріятель, и докато намѣрва наслажденіе да ни прави пирове, ще му бждемъ пріатели и ный.

— Добръ казвашъ, Клодіе; и Диомедъ въ знакъ на съгласіе засмѣ са отъ сърце. Но кажи ми, отъ давно щѣхъ да та попытамъ, видѣлъ ли си нѣкоги зимницытъ ми?

— Мыслижъ че не, любезный Диомеде.

